

[Valdemar Thomsen.]

ringen jo har givet Tilsagn om, gaa ind i Samarbejdet i det nye Europa under Tysklands Førerskab.

Vil saa Tyskland kunne røgte en saadan Opgave i vor Verdensdel med samme Held og samme Resultat, som U. S. A. har gjort det paa den vestlige Halvkugle? Betingelserne skulde være til Støde. Tyskland er en stor, stærk og livskraftig Nation, der i Modsætning til England — og det mener jeg er meget afgørende i dette Forhold — er henvist til at dele Skæbne med Kontinentet. Dertil kommer, at det nye Tyskland i Løbet af faa Aar skabte Orden, hvor der før var Kaos. Det tyske Rige overvandt Tidens største økonomiske og moralske Ulykke, Arbejdsløsheden, og bragte for sit Vedkommende Storfinansens Udbytning af det arbejdende Folk til Ophør. Sidst, men ikke mindst, satte Tyskland uigenkaldeligt Bom for Bolsjevismen og Gudløsheden. Hvilken frygtelig Fare vilde det ikke have medført for hele Europa, om Sovjetunionens gigantiske Oprustning uhindret kunde have været fortsat?

Her i Danmark har vi uden Tvivl meget at lære af Tyskland. Paa den anden Side er der adskilligt af det, man i Tyskland synes at tillægge Betydning, der ikke passer for dansk Mentalitet, men der er jo ingen, der forlanger, at vi skal kopiere og efterabe. Vi kan dristigt og tillidsfuldt sige ja til det europæiske Samarbejde, og hvis vi gør det ud fra en ærlig og redelig Vilje, da kan vi lige saa dristigt sige et afgjort Nej til alt det, som vi føler støder an mod velforstaaet dansk Egenart. Forudsætningen for, at vi Danske tager Medansvaret for Nyordningen, maa naturligvis være — det kunde jeg have ønsket var blevet understreget i de Erklæringer, der er afgivet —, at det, der virkelig betyder noget afgørende for os som Folk: Kongemagt, Flaget, Sprog og Traditioner vedrørende Kirke og Skole, kan bevares fremeft. Ja, saadan ser vi i Bondepartiet paa det for vort Lands Fremtid skæbnebestemmende Spørgsmaal, og det er min Tro, at talstærke Kredse, navnlig inden for dansk Landbrug, bedømmer Situationen paa samme Maade. Det hævdes saaledes, at Madsen-Mygdals Farvel til Politik skyldes en tilsvarende Anskuelse. Andre kan have en anden Mening, og det er der ikke noget at sige til, forudsat at det kun er Hensynet til Danmarks Fremtid, der er Ledestjernen for dem. Ærlige og oprigtige Modstandere burde kunne respektere hinandens Opfattelse og burde for

Sagens Skyld kunne drøfte Spørgsmaalet uden at skyde hinanden urene Motiver i Skoene. Under alle Omstændigheder vil vi i Bondepartiet meget have os frabedt, at Patentpatrioter og skøre Sjæle søger at drage vort danske Sindelag i Tvivl, fordi vi selvstændigt, fordomsfrit, uhildet har et Standpunkt, som vi mener ikke alene er præget af Følelse, men ogsaa af Forstand.

Jeg slutter med at sige, at vi er tilfredse med Statsministerens udenrigspolitiske Standpunkt, som det er kommet til Udtryk, ikke mindst, fordi der derigennem er aabnet Udvej for, at Forandringerne, som Statsministeren engang har udtrykt sig, kan ske successivt, i et Tempo og paa en Maade, som passer bedst for Danmark og for Danske. En Ulykke for Landet, Synd og Skam for vort Folk vilde det være, om det blev nødvendigt at gennemføre en Nyordning, som Folkets Flertal paa Grund af en uansvarlig følelsesbetonet Agitation vilde være Modstander af.

Af det, som jeg nu her paa min Gruppes Vegne har talt om, vil man forstaa, at vi, bortset fra Ordlyden, kan give Tilslutning til Regeringens 8. Juli-Erklæring. Vi kan give Tilslutning til, at den diplomatiske Forbindelse med Sovjet blev afbrudt, vi kan tiltræde den Motivering, som der blev givet, at der er en fælles europæisk Interesse i en Kamp, der som Formaal har at bevare en Samfundsorden i Overensstemmelse med europæisk Kultur. Ligeledes kan vi i det væsentlige tiltræde de Synspunkter, som den højtærede Statsminister gjorde gældende i sin Studenterforeningstale, men vi vilde rigtignok, maa jeg erkende, finde det nok saa værdigt, nok saa overbevisende, om Statsministeren holdt sine udenrigspolitiske Taler fra denne Plads. Her er Stedet, hvor Regeringens Chef maa tage sit, og hvor vi andre, der er betroet en Opgave, maa tage vort Standpunkt. Om Bondepartiets kan der formentlig nu ikke herske Tvivl, lige saa lidt som der kan herske Tvivl om, hvilke Motiver der er afgørende for os, og jeg skal saa kun tilføje, at vi paa dette Grundlag, uden Hensyn til, hvad Per og Poul mener om os, agter at yde vort Bidrag til, at Danmark kan faa en værdig og ærefuld Plads i det nye Europa.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingen.

Folketingets næste Møde afholdes i Morgen, Onsdag den 29. Oktober, Kl. 13 med følgende Dagsorden: